

De Handelsrejsende benytte sædvanligt i deres Virksomhed for Afsætning af Varer en saakaldet Ordrebog, indeholdende trykte Blanketter til Ordrekopier eller Slutsedler. Naar den Rejsende optager en Ordre eller afslutter en Aftale, benyttes disse Blanketter saaledes, at han udfylder Formularen med Kundens Navn, Angivelse af hvilke Varer, der er rekvirerede, og Prisen paa disse. De udfærdiges sædvanligt i tre Eksemplarer, hvoraf Kunden faar et, medens et indsendes til Handelshuset, og det tredje beholdes af den Handelsrejsende. Indeholde Blanketterne ikke Handelshusets Navn — saadanne Blanketter benyttes navnlig af de Provisionsrejsende, der rejse for flere forskellige Firmaer — kunne de naturligvis ikke have Betydning som Fuldmagter til at afslutte Salg. Men er den Handelsrejsende af Handelshuset forsynet med Blanketter, som indeholde Husets Navn, kan Sagen efter Omstændighederne stille sig anderledes. Det er navnlig de i Handelshusets Tjeneste ansatte Rejsende, der benytte saadanne Blanketter. Disse kunne adskilles i to Hovedgrupper, Ordrekopier, der kun angive, at Køberen beordrer visse Varer, og som bør benyttes, naar den Rejsende alene kan optage Ordre, og Slutseddelsblanketter, der kun bør benyttes, naar den Handelsrejsende skal kunne afslutte Salg. Er den Handelsrejsende af Handelshuset forsynet med en virkelig Slutseddelsblanket, det vil sige en Blanket, som indeholder Husets Navn, og som er affattet saaledes, at den hos Kunden maa vække den Forestilling, at den efter dens Udfyldelse skal tjene til Bevis for endeligt afsluttede Salg, idet den f. Eks. indeholder Ordene „solgt til“ eller deslige, følger det af den gældende Rets Regler, at en Aftale, som den Rejsende under Udfyldelse af en saadan Blanket indgaar, maa være bindende for Handelshuset, uanset at dette ikke har tilsigtet at give den Rejsende Afslutningsbeføjelse, naar Kunden dog i saa Henseende var i god Tro. Er Affattelsen af Blanketten tvetydig, maa dette efter almindeligt anerkendt Ret gaa ud over Sælgeren. I Overensstemmelse med

disse Betragtninger fastsættes det i § 88, 2det Stykke, at saafremt den Handelsrejsende af Handelshuset er forsynet med Slutseddelsblanketter, der indeholde Handelshusets Navn, og efter deres Affattelse maa antages, naar de ere udfyldte af den Rejsende, at skulle tjene som Bevis for, at Salg er afsluttet, er en Aftale, som den Rejsende under Udfyldelse af en saadan Blanket indgaar, lige saa bindende for Handelshuset, som om dette udtrykkeligt havde bemyndiget den Rejsende til at afslutte Aftalen. Bestemmelsen, der maa forstaas i Overensstemmelse med det ovenfor fremstillede, er som bemærket kun en Anvendelse af den gældende Rets Regler, men dens Lovfæstelse er dog formentlig ønskelig, da der i Handelskredse har hersket og endnu hersker en Del Usikkerhed paa dette Punkt, og maaske kan Lovfæstelsen bidrage til en omhyggeligere og klarere Affattelse af de Blanketter, som medgives de Rejsende. At den udfyldte Blanket er overgivet til Køberen, kræves ikke af § 88 som Betingelse for Reglens Anvendelse.

Saavel det norske som det svenske Udkast have tilsvarende Bestemmelser, men det følger af den ovenfor omtalte Regel i det norske Udkasts 1ste Stykke om de faste Handelsrejsendes Legitimation til at afslutte Aftaler, at Bestemmelsen i 2det Stykke kun faar Betydning for de Rejsende, der falde udenfor nævnte Gruppe, altsaa navnlig for de saakaldte Provisionsrejsende.

At Køberen, med hvem den Handelsrejsende har sluttet Salg i Handelshusets Navn uden Fuldmagt hertil, saa at Huset ikke bindes, i Almindelighed kan kræve Erstatning hos den Rejsende, følger af de almindelige Regler om Ansvar for at optræde som Fuldmægtig uden behørig Fuldmagt.

§ 89.

I § 89, 1ste Stykke er det fastsat, at Bestemmelserne i §§ 78 og 79 om, at Agenturgiveren er pligtig at give Meddelelse, naar han ikke vil godkende Salg, som er afsluttet af Agenten, eller antage en Or-